

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Quantorum miraculorum patratix fuerit Lydvvina?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

344 Cap. XXXII. Lydvvina admiranda, in morbis, patientia doctrix.
ta sua confiteri; immò vel medicinam sumere amariorem. Non
sic Lydvvina, non sic erat affecta; sed quia patientiæ pretium,
agnoscebat, afflictissimum corpus paupertatis incommodis, fri-
gore, cilicio, aslere supposito, magis magisque vsque ad extre-
mum halitum afflixit; inde coronanda, vnde crucianda.

XII.
P. 2. c. 1.

Recensui huc vsque cruces & afflictiones in compendium,
relatas Lydvvinae Virginis, cui, dum vixit, *tugurium illud pa-*
latium erat; stratum stramineum lectus eburneus; cingulum cilici-
num balneus regius; ulcera putrescentia pretiosa monilia; horrida
plaga optata solatia; multa lachryma noua delicia; mundana afflictio
mira consolatio; vermes e corpore erumpentes conuina familiares; do-
lores & angores, dapes opipara. Quis Lazarum ante fores, vel Io-
bum in sterquilinio iacentem cum hac virgine, aut hanc vir-
ginem cum illis non comparasset? Quis oculis profanis tale
catharma aspiciens, non abhorruisset ac despexisset? Sed, quia
2. Cor. 12. 9. *virtus in infirmitate perficitur*, vide qualis, & quàm pretiosa ani-
ma in putrido hoc ac verminoso corpore, immò in tam exactè
elaborato & vermiculato opere latitârit. 1. In femina virilis
animus, & in puella mascula virtus; in incredibili calamitate,
heroicum pectus; admiranda fides & fiducia in Deum; stupenda
constantia & perseverantia, in tot ac tantis cruciatibus, per tri-
ginta octo annos; erga inimicos etiam persecutores malefacto-
resque singularis mansuetudo ac beneficentia; in summa pau-
peritate summa liberalitas; inter dolores maximos sitis maxima
3. Cor. 4. 7. *maiorum dolorum. Habebat autem thesaurum istum in vasis ficti-*
libus, in laceris & putridis membris. 2. Per hoc viuum cada-
uer Deus mundo ostendit continuum miraculum. An non enim
miraculum erat, tam diu pati tam graues & atroces morbos, &
non mori? An non erat miraculum, tam diu sine cibo, sine po-
tu, sine somno viuere? An non miraculum, tantos cruciatus
sine querela & impatientia vlla perferre? 3. Immo Deus per
illam continua miracula est operatus, dum ei donum Prophe-
tiæ, scientiam futurorum, & occultissimarum rerum dedit, qua
conscientias hominum pupugit, & ad poenitentiam excitauit.
4. Illud autem maximè mirandum erat miraculum, quòd ipsa
tot morbis obfessa non fatigaretur, sed adhuc plura pati vellet.
Enim-

Enimvero quod ipsa sexcentis plagis plena tot tamen alios
egros ab incurabilibus morbis sanarit, & obiurgantibus eam,
quod precibus à se morbum illum non auerteret, responderit: *Nemo* P. 3. cap. 9.
in his Dei reprehendat super me iudicia. Qui enim admonet mihi vir-
gam, multam etiam cumulat gratiam. 5. Sed maximè in ea fu- P. 3. cap. 2,
spicienda erat ardentissima charitas, qua animas sanabat se visi-
tantium. 6. Nec sanabat tantùm viuos, sed maximo zelo eu-
rabat mortuos, quos vt à purgatorio liberaret, sæpius ipsa viua
deducta est ad Purgatorium intuendum, immò patiendum.
Nam in se transtulit pœnas multarum animarum, & ob zelum
animarum sæpe cruentos ab oculis fudit imbres, dicebatq; Domino: O
se posse, Deus meus, carnem & sanguinem meum dare pro animabus
illis, quas tu castigas! Pro his ergo orabat, suspirabat, vigilabat, sa-
crificia offerenda curabat, se totam in holocaustum offerebat. 7. Quid
dicam, in hoc fragili & contemptibili vase, tot fauores diuinos,
tot consolationes cœlestes, tot mentis non solùm tormenta, ve-
rùm etiam gaudia extitisse? 8. In membris exulceratis, in san-
guine & cæbo, in putrefactis intestinis, è quibus alioqui grauis
expirat odor, contrarium apud Lydvvinam euenit. *Magna* P. 1. cap. 3.
intestinatorum pars diu ante oculos eius è corpore pendula eminebat:
itaque marcescente inferiori corporis parte, ventrisacculus lana plenus
supponebatur, ne prorsus effluerent: reliquum totum corpus vlcus P. 1. cap. 5.
erat; pulmonis, hepatis, & viscerum vitales partes partim in ea emar-
cuerant, partim diro vomitu rejecta erant; nullum tamen de se red-
debant fœtorem; immò verò odorem aromaticum ex ijs haurire lice-
bat, sicut testantur illi, qui suis eas manibus contrectarunt. Sed cùm
multi homines pij utrinq; sexus eas particulas vomitu rejectas videre,
contrectare, olfacere cuperent verita illa, ne ob hominum applausum
perderes thesauros gratia, tandem pati noluit, vt quidquam ab ijs, qua
ab eius corpore prodirent, reseruaretur: sed omnia terra infodi iussit.
Miranda res! alij peregrinis odoribus & balsamo delibuti, co- P. 3. cap. 9.
ram Deo & angelis fœteat: Sanctæ istius sanies apud immorta-
les, & mortales iucundum quid, & Elysium expirauit. Mirabatur
Confessarius eius, cur quædam mulier Lydvvinam toties visi-
taret, cui illa respondit: *Obserua, quæso, manum eius, cùm es audi-*
entis confessionem eius, & senties, quid velim. Facit ille sic, & post
confessio-

346 Cap. XXXII. Lydvina admiranda, in morbis, patientia doctrix,
confessionem petit sibi porrigi manum eius: quam ut sensit non aliter,
quam velut caelestibus delibutam unguentis redolere, in has prorumpit
voces: O vasculum Spiritu sancto plenum! O diuinorum apothecarum
unguentorum! cur me haec tantam DEI gratiam celare volui-
sti, cum tam crebro tibi adfuerim? ex illo autem odore, vir ille non
modo omnium sensit sensuum quamdam immutationem, sed etiam ani-
mi intimam compunctionem, ita ut sponte virgini ediceret quadam
horrida peccata sua, & cum lachrymis emendationem promitteret.
Sicut ergo, qui in deliquium lapsi sunt, odore recreantur, ita ille
ad se rediit, spretis terrenis vanisque gaudijs, postquam caele-
stes delicias est odoratus. Nec enim solum his talibus donis di-
uina prouidentia cruces & amaritiam dolorum temperauit; sed
etiam alios cum illa voluit aucupari. 9. Ut eam Christus quo-
que exerceret, menses quinque desolatam reliquit: Tandem
faciem suam illi iucundissimam ostendit Sponsus, ad cuius reditum
tanta suauitate repleta est, ut qui intrarent in eius cubiculum, puta-
rent se in myrothecium, & paradysum aromatum ingredi, dicerentque
inter se, quidnam est istuc? talem nos fragrantiam numquam sensimus.
cumque Lydvinam rogarent, unde ea esset, illa respondit: quid sit, aut
unde sit, Dominus nouit: Ego verò hoc unum scio, tamesi homines
sublimiter de me sentiunt, fragilem mulierculam me esse. Sed quod illa,
caussa humilitatis, cautè celabat, Dominus prodidit. Post eam enim
afflictionem tanta ab eius corpore exibat odoris suauitas, ut aduentan-
tes non humanum corpus sed pretiosi unguenti vasculum illic adesse
putarent. Potuit ergo Lydvina dicere: Deo gratias, qui semper
triumphat nos in Christo IESU, & odorem notitiae suae manifestat per
nos in omni loco: quia Christi bonus odor sumus DEO, immò & ho-
minibus. 10. Hanc odoris fragrantiam sentire complures, qui
vel viuam visitauerunt, vel defunctam custodierunt. Nimirum in
fragili vasculo, balsamum pretiosum inclusit DEVS. Sed longè
maiores etiam alios fauores ei contulit. Nam tam vilem & mise-
ram puellam, saepius Angeli de caelo visitauerunt, saepius alij Diui &
Diuae; quin & caelestis Regina, & ipse regum Rex Christus, qui
dignatus est eius lectulo astare, extremamque illi suis manibus
impartiri vnctionem, diemque mortis, & gaudia mox secutura
indicare.

P. 3. cap. 9.

2. Cor. 2. 14.

indicare. Nimirum hic morborum effectus est, si patienter eos patiamur.

Hac enim de causa historia Lydvinae in litteras, & posteros missa est: hac de causa, ad eam confluxere plurimi, summi, infimi, medij: hac de causa *Verboldus veniens ad domum eius, vidensq; egestatem, & sumentem, fissam, ac liuidam faciem, corpusculum putrescens, nec tamen male olens, scatus vermibus, & suavespirans odores, lachrymatum est vir piissimus.* Hac de causa Comes Hollandiae Wilhelmus Sciedamum venit, Lydvinae virtutibus excitus, atque idcirco vel in patrem eius munificus. Hac de causa viri Religiosi ad eam Monachique profecti sunt, vt eius consilio & exemplo fruenterentur. Hac de causa afflicti multi ad eam confugerunt, verbis eius & factis recreati. Hac de causa Princeps quidam e longinqua regione ad eam curiosa sciscitaturus ductus est, vt mira illius vi incensus emendatusque recederet *Per multi alij nobilissimi vtriusq; sexus homines, noctibus, veste mutata, adibant illam, quibus ea multa virtute salutis verba eructabat.* Multi a tentatione, multi a flagitiosa vita liberati sunt, qui illam adierunt; correctus Rogerus; Theologus quidam Ordinis S. Dominici e Traiectensi Dioecesi profectus altissima mysteria didicit; Ioannes Dux Bauariae patientia & virtute eius locupletatus est. Vno verbo, omnes, qui vel ei adfuerunt, vel adhuc stupenda eius prodigia, tribus libris seu partibus a Ioanne Brugmanno enarrata, legunt, e diuinis iudicijs recte iudicare discunt; & velut in clarissimo speculo vident, quae sit vera huius vitae felicitas & beatitudo, & quis infelix aestimandus. Intelligunt enim, veram vitae nostrae prosperitatem, non in pecuniae thesauris, & auri argentiue copia, apud Croesos; non in titulis & dignitatibus; neque in bona valetudine, & corporis sanitate positam esse; sed in virtutum exercitio consistere. Intelligunt rursus, non eum infelicem iudicandum, qui inopia rerum, honorum amissione, aut ignominijs, & mille calamitatibus prematur, vel etiam morbis grauissimis obruatur; sed qui peccatis sit plenus, & vitijs coopertus. Intelligunt igitur, eos, qui auro, argento & nummis, sed simul etiam vitijs abundant, esse miseros; eos, qui in dignitate, sed simul etiam iniquitate viuunt, esse infelices; eos

XIII.

P. 1. cap. 6.

P. 1. cap. 7.

P. 2. cap. 4.

P. 2. cap. 4.

P. 3. cap. 2.

P. 3. cap. 5.